

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἱστορία τῶν ἀτόμων, ἐὰν ἠρωτᾶτο ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνθημα λαοῦ ἢ ἰδιώτου, θέλοντος νὰ προοδεύσῃ καὶ ἐπικρατήσῃ θ' ἀπεκρίνετο:

— «Ἀμέσως».

Καὶ ἡ ἱστορία ἡμῶν, ἂν οὐχὶ ὡς ἰδιωτῶν, ἀλλὰ ὡς ἔθνους, ἐὰν ἠρωτᾶτο καὶ ἐμελετᾶτο βαθύτερον, θ' ἀπεκρίνετο ὅτι ὅλη ἡ στασιμότης, ὅλη ἡ κακοδαιμονία, ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ ἀπώλειαι, ὅλαι τῶν ἀντιζήλων καὶ ἀντιπάλων αἱ εἰς βάρος ἡμῶν πρόοδοι, ὅλοι οἱ κυκλοῦντες ἡμᾶς ἀπειλητικοὶ κύνδυνοι, μίαν κυριώτατα ἔχουσιν ἀφορμὴν, τὸ σύνθημα ἡμῶν τοῦτο, ὅπερ ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ «ἀμέσως» εἶναι οἱμοὶ τὸ «προσεχῶς».

Ναὶ τὸ «προσεχῶς». Ἐὰν βαρύνῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν προαιωνία κατάρρα, ἡ κατάρρα αὕτη διὰ τούτου τοῦ ἰπαισίου συνθήματος βεβαίως θὰ ἐκδηλοῦται καὶ παρουσιάζεται προχθές, χθές, σήμερον, πάντοτε, ὅταν ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν συνείδησις καὶ κρίσις ὑπαγορεύῃ νὰ μὴ ἀναβάλλωμεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, νὰ μὴ λέγωμεν τὸ φρικτὸν «προσεχῶς», ἀλλὰ νὰ προβαίνωμεν πάραυτα, «ἀμέσως» εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν!

Ἰδέτε τὴν παγκόσμιον διδάσκαλον φύσιν, εἶπε παλαιός τις σοφός. Οὐδέποτε αὕτη ἀναβάλλει. Ὅταν πρέπει ν' ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· ὅταν πρέπει ν' ἀνοίξωσιν οἱ κάλυκες ἀνοίγουσιν· ὅταν ἐπιστῇ ὁ καιρὸς φυλλορροοῦσι τὰ δένδρα. Οὐδεμία χρονοτριβή, οὐδεμία ἀναβολή· εὐνόητον ὁποῖας θὰ ἐπέφερε καταστροφὰς οἰαδήποτε βραδύτης...

Ἀλλ' ἡμεῖς τὰς εἶδομεν, τὰς βλέπομεν τὰς ἐκ τῆς ἀναβλητικότητος ἡμῶν ἐπελθούσας ἐθνικὰς καταστροφὰς καὶ ἐξακολουθοῦμεν ἐν τούτοις ἔχοντες ὡς ἐθνικὸν σύνθημα τὸ «προσεχῶς». Ἐξακολουθοῦμεν ἀναβάλλοντες καὶ αἰωνίως ἀναβάλλοντες!

Ἐὰν ἐπεχειροῦμεν διὰ παραδειγμάτων νὰ ὑποστηρίξωμεν τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἔπρεπε ν' ἀφηγηθῶμεν ὅλων τῶν τελευταίων δικαιοτηρίδων τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἱστορίαν, ἰδιαίτατα δὲ τῆς ἀρξαμένης κατὰ τὸν ἀπαίσιον ἐκεῖνον πόλεμον καὶ ληγούσης μετὰ μικρόν.

Πόσαι ἀποκαλυφθεῖσαι πληγαὶ πρὸς ἐπούλωσιν, πόσαι νόσοι πρὸς θεραπείαν, πόσαι ἀδυναμίαι πρὸς ἐνίσχυσιν, πόσαι ἀγνωστοὶ ἐλλείψεις καὶ πόσα χάσματα πρὸς πλήρωσιν! Ὅλα τὰ εἶδε, τὰ ἐνόησε, τὰ ἠσθάνθη βαθέως ἡ ἐθνικὴ συνείδησις καὶ ὅλων ἀπεφάσισεν εἰλικρινῶς τὴν θεραπείαν. Ἀλλὰ εἶπε τὸ σύνθημά της— «προσεχῶς». Καὶ τὸ προσεχῶς ἐκεῖνο— παρήλθε μία ὀλόκληρος δεκαετία!—τὸ προσεχῶς ἐκεῖνο δὲν ἔληξεν ἀκόμη.

Ὡς ἂν εἶχομεν σύνθημα τὸ «ἀμέσως», ὁποῖα ἤδη θὰ ἦτο ἡ ἀγαπητὴ ἡμῶν Πατρίς!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β'. Ματθαίου

(Κεφα. 4. 18—23)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν¹ θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν² λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ³ βάλλοντας ἀμφίδηστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς. Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν⁴ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς⁵ συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ⁶ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν⁷ μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Σημειώσεις.

1) Παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ἡ λίμνη Γενησαρέτ, ἡ ὁποία ἀλλαγῇ λέγεται θάλασσα τῆς Τιβεριάδος.—2) Τὸν λεγόμενον—ὅστις προσωπομετῶ Κηφᾶς συριακῶς, καὶ εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν Πέτρος.—3) Ρίπτοντας τὸ μέγα δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν.—4) Κατὰ τὸν Ἰζον τὰς—τακτοποιούσας.—5) Συναγωγαῖς = οἴκοις προσευχῶν.—6) Τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. = Τὰς ἀρχὰς αἰτινες ἀπετέλουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξ ὧν ἐμελλον νὰ καταρτισθῶσιν ἄνθρωποι, μέλη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.—7) μαλακίαν = ἀσθένειαν σωματικὴν ἀλλὰ καὶ διανοητικὴν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ—ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Ὁ Κύριος προβαίνει σήμερον εἰς τὸν ὀριστικὸν καταρτισμὸν τῶν δώδεκα αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων. Ὅτε κατὰ τὸν Εὐγγελιστὴν Ἰωάννην ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου διατριβῇ αὐτοῦ ὁ Σωτὴρ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Πέτρον καὶ Φίλιππον καὶ λοιπούς, ἐκάλεσεν αὐτούς οὕτως εἰπεῖν δοκιμαστικῶς. Ἀλλὰ σήμερον καλεῖ αὐτούς ὀριστικῶς καὶ ἰδοὺ πῶς. Περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῆς ἄχθης τῆς λίμνης Γενησαρέτ, ἡ ὁποία λέγεται καὶ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, καὶ περιπατῶν εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα ὁ ὁποῖος εἶχε μετονομασθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἐλέγετο Πέτρος, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καθ' ἡν ὥραν ἔρριπτον τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν ἐνασχολούμενοι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, διότι ἦσαν ἀλιεῖς· καὶ λέγει εἰς αὐτούς ὡς διδάσκαλος πρὸς μαθητὰς οἱ ὁποῖοι τότε συνήθως συνώδευον διαρκῶς τὸν διδάσκαλον. Ἐλθετε νὰ γίνετε μαθηταὶ καὶ ἀκούσθεί μου, καὶ θὰ καταστήσω ὑμᾶς ἱκανοὺς νὰ συλλαμβάνετε ἐν τοῖς δικτύοις ὑμῶν οὐχὶ πλέον ἰχθεῖς ἀλλ' ἀνθρώπους, θὰ καταστήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας ἀμέσως μετὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀφέντες τὰ δίκτυα ἐσπευσαν ἀμέσως καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

Και προχωρήσας ὀλίγον ἀπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου ὅπου εἶδε καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀνδρέαν καὶ τὸν Πέτρον, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ζεβεδαίου, καθαρίζοντας καὶ ἐπιδιορθώνοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς διὰ τῆς αὐτῆς προσκλήσεως, δι' ἧς ἐκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους δύο. Οἱ δὲ δύο ἀδελφοὶ εὐθύς, ὡς καὶ ἄλλοι ἀφῆλκαν τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ περιήρχετο διήντην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν (ἦτοι ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις τόποις ἐνθα ἐκτός τοῦ μόνου ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ, συνήρχοντο καὶ προσήρχοντο οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐνθα ἀνεπτύσσοντο τὰ θεῖα διδάγματα τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὑπὸ τῶν ἱκανῶν νὰ διδάξωσι καὶ λαμβανόντων τὴν πρὸς τοῦτο ἀδελφὴν τῶν ἀρχισυναγῶγων), καὶ κηρύσσων τὴν ἀγαθὴν εἰδῆσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἥτις ἰδρυσαί ἦτο λίαν προσεχῆς, καὶ θεραπεύων πᾶν ὅσον δὴποτε ἐξ οἴας δὴποτε αἰτίας νόσημα, καὶ πᾶσαν ἀδιαθεσίαν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ λαῷ.

Πέτρος καὶ Ἀνδρέας δύο ἀδελφοὶ ἠσυχολοῦντο μετ' ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ κοινῆς ἐπαγγέλματος αὐτῶν. Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἄλλοι δύο ἀδελφοὶ ἠσυχολοῦντο εἰς κοινὴν ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτῶν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ τὰ δύο ζεύγη τῶν ἀδελφῶν τούτων καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸ ἔργον τὸ ἀποστολικόν. Καὶ τονίζεται ἰδιαιτέρως ὁ σύνδεσμος ἐκείνος τοῦ αἵματος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς συνεργασίας, ἵνα δειχθῇ εἰς ἡμᾶς ὅπου ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς χριστιανούς ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ἀδελφικὴ συνένοσις πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν μέσων εἰς συντήρησιν τῆς ζωῆς. Καὶ τονίζεται ἰδιαιτέρως ὁ δεσμός ἐκείνος τοῦ αἵματος, καὶ τῆς κλήσεως ἡ φωνὴ, ἵνα δηλωθῇ εἰς ἡμᾶς πόσον ὁ Κύριος ἐκτιμᾷ καὶ ἀγαπᾷ, καὶ πόσον μεγάλως ἀμείβει τὴν ἀδελφικὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιζητεῖ ἄλλον ὅμοιον ἵνα καταστήσῃ αὐτὸν κοινωνὸν τῶν κῶπων καὶ μόχθων, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης, τῶν στενοχωριῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ. Ὁ φίλος εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ὅταν τὸν φίλον τοῦτον εὐρίσκῃ ὁ ἄνθρωπος οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ, ἀλλὰ πλησίον αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τὸ πλεονὸν αὐτοῦ, γίνεται ὅχι μόνον εὐτυχὴς ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὸς. Καὶ ὅταν ὁ φίλος οὗτος συνδέσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον οὐχὶ μόνον διὰ δεσμῶν πνευματικῶν, διὰ δεσμῶν συναίσθηματικῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ δεσμῶν φυσικῶν, διὰ δεσμῶν τοῦ αἵματος, ὅταν ὁ φίλος οὗτος εἶναι ἀδελφός, παράγεται εὐδαιμονία ὑπέρροχος, ἀληθής, ἀπερίγραπτος. Κοινὰ συμφέροντα, καὶ κοινὰ ὑποχρεώσεις παράγουν μετὰ ἀδελφῶν κοινὸν τὸν ζῆλον καὶ κοινήν τὴν ἀφοσίωσιν. Καὶ εἶναι σπάνιον δύο ἀδελφοὶ νὰ ἔχωσι κοινὰς τὰς κλήσεις, καὶ κοινὸν τὸ ἐπάγγελμα. Ἄλλ' ὅσον σπάνια ἡ συνάντησις τοσοῦτον καὶ θαυμαστὴ ἡ ἐντύπωσις, ἣν παράγει αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μελετῶντος αὐτήν. Τὴν ἀδελφικὴν ταύτην ἀλληλοδοσίαν ὁ Κύριος εὐλογεῖ καὶ ἐνισχύει. Καὶ τὴν ἀδελφικὴν ταύτην ἀλληλοδοσίαν ἐπισκιάζει καὶ φρουρεῖ καὶ διακονεῖ ὅταν φωτισμένη αὕτη ὑπὸ τοῦ φωτός τῆς θείας χάριτος βαδίζῃ ἐπὶ τῶν βημάτων καὶ τῶν ἰχνῶν τοῦ Σωτῆρος, ὅταν ἔκείνην ἔχῃ ὁδηγὸν καὶ ἡγεμόνα, ὅταν τὰς πράξεις τὰς ἀδελφικὰς ἐν κοινὸν θέλημα ρυθμίζῃ, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν.

Τὸ θέλημα τοῦ Σωτῆρος καταργεῖ τὴν ἰδιοτέλειαν, ἀλλὰ διατρέφει τὴν γνησίαν καὶ ἀδόλον ἀγάπην. Τὸ θέλημα τοῦ Σωτῆρος καταργεῖ τὸ ψεῦδος καὶ ἐνισχύει τὴν ἀλήθειαν, τὸ θέλημα τοῦ Σωτῆρος αἵρει τὴν ἀδικίαν καὶ ἐπιβάλλει τὴν δικαιοσύνην. Τὸ θέλημα τοῦ Σωτῆρος, εἶναι ἡ ἡθικὴ αὐτή, ὑπέρροχος ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτῆς, ὑπέρροχος ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ διατὶ τὸ θέλημα τοῦ

Σωτῆρος ὅταν κανονίζῃ καὶ ρυθμίζῃ τὰς σκέψεις τὰ συναίσθηματά, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις δύο ἀδελφῶν ἐξασφαλίζει καὶ διακονεῖ τὴν ἀλληλοδοσίαν, καὶ τὸν σύνδεσμον αὐτῶν.

Ὅταν ὁ σύνδεσμος οὗτος ὁ ἀδελφικός ἐνυπάρχῃ ἐντὸς δύο ψυχῶν, ἐξαγνίζει ταύτας ἀπὸ τῶν γηϊνῶν παθῶν διότι καταστρέφει ἐν αὐταῖς τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ ἀνυψοῖ αὐτὰς εἰς τοὺς οὐρανούς. Καὶ εἶναι τοσοῦτον ἀσφαλὴς ἡ εὐδαιμονία ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ ἐκ τῶν τοιούτων συνδέσμων, ὥστε πολλάκις βλέπομεν τὴν μοχθηρίαν φθονοῦσαν τὸν σύνδεσμον τοῦτον καὶ ἐπιδιώκουσαν ποικιλοτρόπως τὴν πρᾶξιν καὶ καταστροφὴν αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς ἐὰν ἡ μοχθηρία ἐπιτύχῃ τοῦ ἔργου αὐτῆς. Τὸ ἀδελφικὸν μίσος ἐξάπτειται ἀκατάσβεστον, ὁ μισούμενος δὲν εἶναι πλέον ἀδελφός, δὲν εἶναι ἐχθρός, εἶναι βορὰ, εἶναι θόρακα κατὰ τοῦ ὁποίου ἀγρίως βυθίζονται τοῦ μισοῦντος ἀδελφοῦ οἱ ὀδόντες καὶ οἱ ὄνυχες, καὶ σπαράσσουσι καὶ κατεσθίουσιν αὐτόν. Κατὰ τοῦ ἀδελφικοῦ μίσους δὲν χωρεῖ ἡ λογικὴ, δὲν κατισχύει ἡ αἰδώς, δὲν ἐνεργεῖ οὐδὲν εὐγενὲς συναίσθημα. Ἀφίσταται τὸ ἀδελφικὸν μίσος ἐλευθερὸν ἐν τῇ δράσει αὐτοῦ καὶ καταβάλλει καὶ καταρρίπτει καὶ καταστρέφει καὶ ἐξαφανίζει χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ κόρον ἢ κόπωσιν. Ἐντείνει τὰς χεῖρας εἰς διαρκετήν τὴν ἀδελφικὴν ἀγαθὴν, ὕψος ὀπλοφόρον τὴν χεῖρα κατὰ τῶν ἀδελφικῶν καρδιῶν. Ἀκούει τὴν γλώσσαν εἰς ὕβρεις καὶ συκοφαντίαν, ἀγρυπνῶν συνέχει τὸ βλέμμα εἰς ἔρευναν καὶ ἐπισκόπησιν τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν ἀδελφόν, διακρίνει, μαντεύει, πλάττει πᾶν ὅ,τι κακὸν δύναται νὰ φαντασθῇ ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὅμως ὁ μισὸν ἀδελφός δὲν εἶναι εὐτυχής. Τήκεται ὑπὸ τῆς φλογὸς τοῦ πάθους διὰ τοῦ ὁποίου θέλει νὰ κατακαύσῃ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἔρχεται στιγμὴ καθ' ἣν ἀγρία ἐξεγείρεται ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, τύπτουσα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ ἀφαιροῦσα τὴν ἡσυχίαν ἀπὸ τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ἀδελφικὴ ἀγάπη ὁ ἀληθὴς παράδεισος. Ἀδελφικὸν μίσος ἡ ἀληθὴς κόλασις. Μεταξὺ τῶν δύο ὀφείλει νὰ ἐκκλῇ ἐκείνος εἰς ὃν ἐδόθη δῶρον ἐκ Θεοῦ εἰς ἀδελφός. Καὶ ἐπιτρέπεται σκέψις; ἐπιτρέπεται δισταγμός; Τίς δὲν ποθεῖ τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ; Καὶ τὴν ποθουμένην εὐτυχίαν προσφέρει δῶρον ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη, καὶ ἀλληλοδοσίαν. Ζήτησον καὶ εὐρὲ στήριγμα τῆς ζωῆς σου ὁ ἄνθρωπε ἐν τῷ ἀδελφῷ σου. Ἐκεῖ θὰ εὕρῃς παραμυθίαν ἀληθῆ, διότι ἐκεῖ εὐρίσκεις καὶ συμμετοχὴν εἰλικρινῆ τῶν παθημάτων σου. Ἐκεῖ θὰ εὕρῃς τὸν σύμβουλον, τὸν συνεργάτην, τὸν συναντιλήτορα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἣν ἀναπτύσσουσι ἐνώπιόν σου τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζωῆς τὰ στάδια. Ἐγκολώθητι τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἀκολουθῶν τὸν Χριστόν σου, ἔσο βέβαιος ὅτι θ' ἀποθῇς εὐτυχής, καὶ θὰ ἔχῃς τὴν Εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ μετὰ Σοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΚΥΡΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Τὸ λέν οἱ Καραμπέριδες, τὸ λέν καὶ ὅς τὸ Ζαγόρι, τὸ λένε τὰ Ζακύνδια, ψηλά ὅς τὴ Βάλε-Κάρδα, τὸ λέν ὅς τὴ Νεγαδιώτισσας, τὸ λέν σὰν μοιρολόγι. Τὸ λέν γὰρ τὴν Μπαλάναινα καὶ τὴν κυρὰ-Χρυσούλα. Καὶ γὰρ τὴν Κύρ-Ἀγγελικὴ τῆς Γκούμαινας τὴ νύφη, Ποῦ τῆς ἐπῆραν ὀμπροστά καὶ σκιάζαν τῆς πηγαινίδος. Μὲ δὲ αὐτὴν συντρόφισσας καὶ μετὰ αὐτὴν αὐτοῦ. — Περπάτα, Κύρ-Ἀγγελικὴ, μὴν ἀπομνήνης πίσω. Μὴν τὰ ρούχα σὲ βαροῦν, μὴν καὶ τὰ τουμάνια. — Μὴν τὰ ρούχα μὲ βαροῦν, μὴν καὶ τὰ τουμάνια, Μὴν τὰ ἀσπρολίθια μὲ βαροῦν, τὰ γόνυκα μὲ σφάζουν. Τὴ μαῦρην τὴν ξυπολοισιὰ δὲν ἔχω μαθημένη.

Τῆς πῆραν καὶ τῆς πῆγαιναν ψηλά ὅς τὴ Βάλε-Κάρδα. Πιάνουν οἱ κλέφταις τὸ χορὸν, βαίνουν καὶ τῆς γυναῖκες. — Ρίξου κυρὰ Μπαλάναινα γὰρ νὰ ριχτοῦν κ' ἡ ἄλλαι. — Κύριε μ', ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, δὲν σκύρτεις νὰ κυτᾷς, Τὸ τί κακὸν ἐπάθαμε καὶ τί κακὸ μᾶς μέλλει. Ταῖς πῆραν καὶ ταῖς ξέτασαν ὅλαις μὲ τὴν ἀράδα, Ποῖα ἔχει ἄνδρα ἀξιώτερον γὰρ νὰ ταῖς ξαγοράσῃ. Ἡ Ἀγγελικὴ τῆς Γκούμαινας, ἡ νύφη τῆς Χρυσούλας, Ἐκλαίγει γὰρ τὴ μαῖρά της καὶ γὰρ τὴ δυστυχία της, Γιατ' εἴφερε ποῦ ὁ ἄνδρας της εἰς τὴ Βλαχιά ἐσκοτώθη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ νέοι Ἀθηναῖοι τὸ πάλαι εἰσῆρχοντο εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτῶν, ὠρμίζοντο εἰς τοὺς θεοὺς, ὅτι τὴν πατρίδα δὲν θὰ παρέδιδον εἰς τοὺς μετέπειτα μικροτέρων ἀλλὰ μεγαλυτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων.

Τὸν καλὸν καὶ πλήρη φιλοτιμίας καὶ φιλοπατρίας ἔρπον τοῦτον ἐλησμόνησαν, ὡς φαίνεται, βραδύτερον πολλοὶ αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰδίᾳ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς βασιλευσάντας μετὰ τὸν μέγαν αὐτοκράτορα Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρέδιδον ὅλοισιν τὴν πατρίδα εἰς τοὺς μετέπειτα μικροτέρων καὶ ταπεινοτέρων. Φράγχοι ἀπὸ δυσμῶν, Βούλγαροι καὶ ἄλλοι βάρβαροι ἀπὸ βορρᾶ καὶ Τοῦρκαι ἀπὸ Ἀνατολῶν ἠγωνίζοντο ἀκαταπαύστως καὶ ἀφῆρουν τὴν μίαν χώραν κατόπιν τῆς ἄλλης ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς αὐτοκράτορας, μέχρις οὗ τέλος περιώρισαν τὴν παλαιὰν ἀχανῆ αυτοκρατορίαν εἰς μίαν σχεδὸν πόλιν, τὴν πρωτεύουσάν. Προδήλως δὲν ἦτο πλέον Κράτος, οὐδὲ ἐπρόκειτο πλέον περὶ σωτηρίας αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ μόνον περὶ τοῦ τρόπου τῆς πτώσεώς του, περὶ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ ἄφινεν εἰς τοὺς μετέπειτα πολυπαθεῖς Ἕλληνας. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὡς νὰ ἀπέστειλε τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἡ θεὰ Πρόνοια τὸν κατάλληλον ἄνδρα, οὕτως εἰργάσθη ὁ αἰετὶς Κωνσταντῖνος! Οὕτε φόβοι καὶ κίνδυνοι καὶ ἀπώλεια τῆς ζωῆς οὔτε ὑποσχέσεις καὶ ἀμοιβαὶ καὶ ἀπολαύσεις ἠμπόρεσαν νὰ ἀποτρέψουν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος του τὴν ὑψηλὴν ἐντολήν καὶ τὸ εὐγενὲς παράδειγμα πῶς πρέπει νὰ διακείται ἀπέναντι τοῦ ξένου κατακτητοῦ. Οὐχὶ συμφιλίσεις, οὐχὶ συνδιαλλαγὴ, οὐχὶ συγγνώμεις, ἀλλὰ μῖσος ἀσπονδὸν καὶ ἀσβεστον πάντοτε εἰς τὸ ἐξῆς κατ' αὐτοῦ, ἀντίστασις πρὸς αὐτὸν ἀκατάπαυστος, χωρισμὸς αἰώνιος ἀπὸ τῆς ἡθῆς καὶ τοὺς τρόπους αὐτοῦ, ἰδοὺ ἡ μόνη δυνατὴ σωτηρία τοῦ ἐγκυταλελειμένου καὶ τεταπεινωμένου Γένους. Αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη ἐντολή, τὴν ὁποῖαν ὡς μέγας πολιτικὸς καὶ προφήτης ἐπρόβλεψε καὶ διὰ τοῦ εὐγενοῦς παραδείγματος τοῦ ἐσύστησεν εἰς τὸ ἀπωρρατισμὸν Γένος του, ὅτε ἀπέβη σκεν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ὁ τελευταῖος ἡμῶν αὐτοκράτωρ.

Καὶ ὁ σπῶρος ἔπεσεν ἐπὶ γῆν ἀγαθὴν, ἐκ τῆς πτώσεως ἤρχισεν ἡ ἀνάστασις, ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τοῦ ἥρωος βασιλέως ἀνεβλάστησεν ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, ἡ Μεγάλῃ ἰδέᾳ, τὴν ἐπαύριον τῆς φοβερᾶς ἡμέρας ἤρχισεν ἡ διαμαρτυρία, ἡ ἀντίστασις, ὁ μέγας ἐθνικὸς ἀγὼν. Εἰς τὸν μακρὸν καὶ ἀδίκιον τοῦτον ἀγῶνα ἔλαβον μέρος οἱ ἀρματολῶι, παλληκάρια καὶ καπεταναῖοι, ἔλαβον μέρος ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς καὶ πατριάρχαι, ἔλαβον μέρος πλούσιοι καὶ πένητες, εὐγενεῖς καὶ ἀγρόται, λόγιοι καὶ ἀγρόμαστοι, ἔμποροι καὶ ναυτιλῶι, ἐν ἐνὶ λόγῳ σὺμπαν τὸ ἔθνος ἀλληλοδιαδόχως. Πρῶτος καρπὸς τοῦ μοναχικοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀγῶνος τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἐλευθερία τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας, ἐφ' ἧς σήμερον ὑφύεται πάλιν ὁ σταυρός, κυματίζει ἡ κυανόλευκος ἡμῶν σημαία καὶ βασιλεύει πάλιν εὐσεβὴς χριστιανικὸς οἶκος.

Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἐπέφερε πρὸς στιγμὴν ἀναστολήν τινὰ εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα. ἀλλὰ ταχέως ἐπανελήφθη ἐκ νέου τὸ Ἀρκάδι, ὁ Βαφές, ὁ Καμαριώτης, ὁ Ἅγιος Μύρων, ὁ Καλλικράτης, ἡ Κράπη, τὰ Σελλὰ, ὁ Ὀμαλός, ἡ Κάντανος, ἡ Ἐπισκοπή, ὁ Βρύσινας, αἱ Ἀρχάνες, αἱ Βουκουλίες, ἡ Ἀγιά καὶ ἄλλαι πολυάριθμοι θέσεις ἐν Κρήτῃ βροντοφωνοῦσι περὶ τῆς συνεχείας τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, τὸ δὲ εὐγενὲς αἷμα τοῦ Παύλου Μελά, τοῦ Κκούδη, τοῦ Σκαλίδου, τοῦ Φραγκοπούλου, τοῦ Μωραΐτη, τοῦ Πραντοῦνα, τοῦ Πετροπουλάκη καὶ τοσοῦτων ἄλλων ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐξακολουθοῦντος ἔργου τῆς ἐλευθερίας.

Οὕτως εὐδοκίματ' ὁ εὐγενὴς σπῶρος ὃν ἔσπειρεν ὁ μέγας ἐθνομάρτυς κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς Ἀλώσεως, οὕτως ἀκολουθοῦμεν τὴν ἐθνικὴν ἐντολήν αὐτοῦ, οὕτω τὰ εὐγενέστατα τέκνα τῆς φυλῆς ἡμῶν σπεύδουν νὰ μιμηθῶν τὸ παράδειγμα ἐκείνου καὶ νὰ δείξουν εἰς τοὺς μετέπειτα πῶς πρέπει νὰ σκέπτονται, νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ἀποβιβάσκουν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος οἱ ἀξιοὶ ἀπόγονοι αὐτοῦ. Ἀρά γε θὰ διαρκέσῃ ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ὁ πρωτοφανὴς ἐν τῇ γῇ ἀγὼν οὗτος; Θὰ δοκιμασθῶν ἀκόμη πολλὰ γενεὰ μέχρις οὗ τέλος ἐπανακτήσωμεν πλήρη καὶ τελείαν τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων ἡμῶν; Τοῦτο δὲν δύναται νὰ γινώσκῃ ἄλλος εἰ μὴ ὁ πάντοπος καὶ δίκαιος Θεός· ἀλλ' ἂν ἀγνοοῦμεν τοῦτο, ἡξεύρομεν ὅμως κατὰ ἄλλο, ἡξεύρομεν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν ἐχάραξαν εἰς ἡμᾶς τόσαι εὐγενεῖς ψυχαί, ἀπὸ τοῦ μεγάλου Αὐτοκράτορος ἡμῶν καὶ ἐξῆς, καὶ ἡ ὁποία φέρει εἰς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν, ἡξεύρομεν τὸ καθῆκόν μας, καὶ ἀπὸ τούτου οὐδεμία δύναμις, οὐδεμία ὑπόσχεσις, οὐδεμία ἀπόλαυσις θὰ δυνηθῇ ποτε νὰ μᾶς ἀποπλανήσῃ. Τοῦτο δὲ καὶ μόνον εἶναι ἀρκετὸν διὰ γενναίους καὶ φιλοπατρίδας ἄνδρας.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα.

Εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως εἶχαμε μεγάλην ὁμόνοιαν, καὶ ὅλοι ἐτρέχαμε σύμφωνοι ὁ ένας ἐπῆγγαιεν εἰς τὸν πόλεμον, ὁ ἀδελφός του ἔφερονε ἔσθλα, ἡ γυναῖκα του ἐξύμνετο, τὸ παιδί του ἐκουβαλοῦσε φροῦν καὶ μπαρουτόβολα εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἄλλ' ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ πρώτη προθυμία δὲν ἐβάσταξαν πολὺ. Ἦρχισεν ἡ διχόνοια. Καὶ τοῦτο ἐγένετο, ἐπειδὴ δὲν εἶχαμεν ἕνα ἀρχηγόν καὶ μίαν κεφαλὴν. Ἀλλὰ ένας ἔμπαινε Προέδρος ἕξ μῆνες, ἐσηκνέτο ὁ ἄλλος καὶ τὸν ἐξεῖχεν, καὶ ἐκάθητο αὐτὸς ἄλλους τόσους· καὶ εἶται ὁ ένας ἤθελε τοῦτο, καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἄλλο. Ἰσως ὅλοι ἠθέλαμεν τὸ καλὸ, πλὴν καθένας κατὰ τὴν γνώμην του. Ὅταν προσηύχοντο πολλοὶ, ποτὲ τὸ σπῆτι δὲν κίττειται, οὕτε τελειώνει. Ὁ ένας λέγει, ὅτι ἡ πόλις πρέπει νὰ βλέπῃ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ὁ ἄλλος εἰς τὸ ἀντικείμενον, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸν βορρᾶν, σὰν νὰ ἦτο τὸ σπῆτι εἰς τὸν ἀραμπᾶ, καὶ νὰ γυρίῃ καθὼς λέγει ὁ καθένας.

Θεόδ. Κολοκοτρώνης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ἡ κυρία Ἐλένη Διομήδους προσήνεγκε ἐτησίαν δωρεάν τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων δρ. 12.
Ἡ κυρία Κατρίνα Οἰκονόμου δρ. 25.
Οἱ κ. κ. Χρυσόπουλος καὶ ἀδελφός δρ. 25.
Οἱ κ. κ. Μαγγιώρος καὶ Θεοδωρονάκης δρ. 10.
Οἱ κ. κ. Ν. Μπαρδῆς δρ. 10.
Οἱ κ. κ. Χ. Λεοῦσης δρ. 5.
Οἱ κ. κ. Παπακωνσταντῆς ἀπέστειλεν ἐν Τίμωρτι φρ. χρ. 5.
Οἱ κ. κ. Ν. Πανταζόπουλος ἐκ Μαντινείας φρ. χρ. 40.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Π. Σ. (...). Ἡ παράκλησις ἡμῶν ἐξετελέσθη. — Ἀνδρ. Π. Πάτρας. Μία λησμονήσεως — καὶ εἶνε τοῦτο ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπορίαν σας —, ὅτι ἐν μὲν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ὑπῆρχε ναὸς τῆς Τιμῆς, εἰς δὲ οὐδεὶς εἰσῆρχετο ἐὰν δὲν ᾔθελε διέλθει δι' ἐτέρου ναοῦ ἀριερωμένου εἰς τὴν Ἀρετὴν, παρ' ἡμῖν δὲ οἱ ἐγκαθιδρυμένοι εἰς τοὺς ναοὺς τῶν Τιμῶν καὶ τῶν πρωτοκαθεδριῶν δὲν διήλθον κατὰ τὸ πλεῖστον δυστυχῶς διὰ τῶν ναῶν τῆς Ἀρετῆς. Ε. Σ.

Η ΠΡΥΤΑΝΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ Δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐνοικιάζονται ἀπὸ 17 ἰδίου 1906 τὰ ἑξῆς ἀκίνητα :

α') Τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πρυτανεῖου οἰκίας ἐνοικιαστῆς Λικουρίας, β) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 14 ἐνοικιαστῆς Π. Μπαβέας, γ) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 16 ἐνοικιαστῆς Κ. Σουτῆς, δ) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Παπαντωνόπουλος, ε) Οἰκία καὶ μαγαζεῖον ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 74 ἐνοικιαστῆς Κ. Γουτάκης, ς) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 78 ἐνοικιαστῆς Τραχήλης ἱατρός, ζ) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Φωτοκουλός καὶ Λιαγκρῆς, η) Οἰκία ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 45 ἐνοικ. «Διάπλοσις Παίδων», θ) Οἰκία ὁδὸς Ἱπποκράτους 18 καὶ 28 ἐνοικ. Ἀραβία Σταματιάδου, ι) Οἰκία ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀρ. 18 καὶ 20 ἐνοικ. Μαρία Παπαλεξανδρή, ια) Οἰκία ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀρ. 52, ἐνοικ. χήρα Βραχνοῦ, ιβ) Οἰκία ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Πραξιτέλους ἐνοικ. Ν. Εὐαγγελινός, ιγ) Οἰκία ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἐνοικ. Γ. Κορναῖος, ιδ) Οἰκία ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Ἀθηναῖς ἐνοικ. Κ. Τζελέπης, ιε) Μαγαζεῖον καὶ γήπεδον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικ. Σ. Γεωργίου, ις) Οἰκία ὁδὸς Σοφοκλέους ἐνοικ. «Ἑλληνισμός», ιζ) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικ. Γρηγορόπουλος συμβουλευιογράφος, ιη) Κτῆμα εἰς θέσιν Ρέντι ἐνοικ. Ζαχαράκης, ιθ) Οἰκία ἐν Ν. Φαλήρῳ ὁδὸς Φαληρέως καὶ Γιαννοπούλου ἐνοικ. Δ. Ρέπας, κ) Οἰκία ὁδὸς Σταδίου καὶ Ὁφθαλμοιατρείου ἐνοικ. ἔφημερις «Πατρίς», κα) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 175 ἀνωθι καταστήματος Σταθόπουλου ἐν: Ἀθηναϊκῇ Μανδρινάτα κβ) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐν τῇ Στοᾷ ἐνοικ. Ἰ. Σκορδαράς, κγ) Οἰκία ὁδὸς Λεωνίδου ἀρ. 24 ἐνοικ. χήρα Πανάκου, κδ) Ἀγρὸς εἰς θέσιν Παγκράτι, Καλαμάκι Π. Φαλήρου καὶ Κυψέλη. Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1906

Ὁ Πρύτανης
(ὑπογρ.) Γ. Ν. Χατζεδάκης.

ΣΠΥ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ἱστορικὸν καὶ φιλολογικόν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ — ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ
Δραχ. 16 Φρ. χρ. 15

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δρ. 2. Τετράκις δρ. 5.
Δεκάκις δρ. 10.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον Ν. Μπίρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεῖα ἀνακαινίσαι καὶ μέθοδοι Ἀμερικανικαὶ τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ Ἑβδομαδικαὶ τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσύντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόπραιναι καὶ Κερκασσαρῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον, Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Β' ἀμαξοστοιχίας ἐξ Ἀθηνῶν.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίων ἐπὶ π λ ω ν λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς ἡδῆ ἔτους μ ε ν ο ν διὰ λ) σ μ ο ν τ οῦ Ὁ ρ φ α ν ο τ ρ ο φ ε ῖ ο υ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνη κ. Α. Π ο λ υ χ ρ ό ν η τοῦ ἐν Παρίσι εἰς ἐπὶ μακρὰν ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ζυλῆσαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλα τὸ κατάστημα προμηθεύεται κατ' εὐ θ ε ῖ α ν ἐξ Εὐ ρ ω π η ς καὶ εἶναι πάντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἰθούσαι εἶναι πλήρεις ἐτοιμῶν στερεωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ἐπιπλῶν, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὀρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφραῶν.

Ἰδιαίτερον τιμῆς (ἐπιπλοστροφίας ταπεινῆς) ὑπὸ ἀρίστον τεχνίτην.

Πᾶς ἔχων ἀνάγκην ἐπιπλῶν ἀδικεῖ εαυτὸν ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

Ἡ περιφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.

Βιβλιοδετεῖον Ν. Καρωτάκη, συνιστάμενον διὰ τὴν φιλοκαλίαν, στερεότητα καὶ εὐθηνίαν. Ὅδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσσης 5α.

Χρ. Κέρκυραν. Ἀπεσπάλησαν Γ. Ν. Ἀρταν. Μ. Σ. Μά ν τ σ ε σ τ ε ρ, Εὐ. Π. Χ α ν ῖ α, Κ. Ι. Κ. Ὁ δ η σ ῶ. Ἀντ. Γ. Β ο σ τ ῶ ν η ν. Ἡ ἀποστολὴ ἐγένετο κατὰ τὰς ὑμετέρας παρακλήσεις.

Ἐ ρ ω τ ῶ ν τ ι (...). Ἡ περὶ τοῦ προκηρυχθέντος Δ ῶ ρ ο ν τ ῆ ς Π α τ ρ ῖ δ ο ς ἐνέργεια καὶ αἱ σχετικαὶ δημοσιεύσεις ἐθεωρήθη προσηφρότερον νὰ γίνωσι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ θέρους. -Γ. Β. Μ ὁ ν α χ ο ν. Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔφερεν ἀριθμὸν 51.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος δια κατ. 6 μην.
2	"	" " " " " " " 1 ἔτους
2	1)2	" " " " " " " 2 ἔτων
3	"	" " " " " " " 4 "
4	"	" " " " " " " 5 "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἀνώνυμοι.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὅδὸς Μιχαὴλ Νομικοῦ, ἀριστερὰ τοῦ Λυσισιατρείου

Διευθυντῆς Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος καὶ Φρενολόγος

Κλίνει ἀπὸ 10-20 δραχμῶν δι' ἡμέρας

Ἀριθ. Τηλεφώνου 314

Κανονισμὸς καὶ Πληροφορίαι

Ὅδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.

ΤΑΧΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μέθοδος πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν ἀριθμητικῶν πράξεων. Μετάφρασις ἐκ τῆς γ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως Otto Neuhaus.

Τεύχος καλλιτεχνικὸν Τιμὴ δρ. 1.

Γραφεῖα Δελτίου Ἀκαδημίας πλατεῖα Κανίγγος. Βιβλιοπωλεῖα Ι. Σιδέρη, Γρ. Λάμπρου καὶ Ι. Κολλάρου Βατίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Σήμερον ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ ἐννάτη κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχμῶν 20.500.000 δανείου αὐτῆς ἢ ὀρισμένη διὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1906.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῇ τῆς κληρωσίδος δεκαεὶς ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς

Σ. ΣΤΡΕΪΤ